ಆನಂತರ ಅವನು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲನಾದ. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಈಗ ಆ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಗ ಒಂದು ಕೊಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೊಲೆಯಾದವನು ಸಮಾಜಕಂಟಕ, ಕುಡುಕ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವದವನು.

ಲಿಂಕನನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಲಿಂಕನ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಆ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಧಾವಿಸಿದ. ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿಬಿಟ್ಟ!

ನಿಜವಾದ ಹಿತೈಷಿಗಳು

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಖ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಮುಖ. ನಾವು ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಲು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹನಶೀಲತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಆರ್ಯ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪಕರು. ಅವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಮಾಜಘಾತುಕರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಆ ಗೂಂಡಾಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ, ದಯಾನಂದರತ್ತ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಎಸೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು, ತಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾರೂ ಯಾವ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಣ್ಣಿನ ಧೂಳಿಯು ಆಕಾಶವನ್ನು ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಭಾಷಣ ಅದರ ನಡುವೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಭಾಷಣ ಮುಗಿದಾಗ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು, ಗೂಂಡಾಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ಏಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ದಯಾನಂದರು ನಸುನಗುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

"ನಾವು ಏಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಕು? ಅವರು ನಮ್ಮ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಯಸಮಾಜದ ತೋಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಫಲವತ್ತಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ತೋಟವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಧನ್ಯವಾದ ಸಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಹಿತೈಷಿಗಳು."

ಸ್ನೇಹಪ್ರಭ

ಅನಾವಶ್ಯಕ ಭೀತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಇರಬೇಕು. ತಾನು ಏನು, ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಬೇಕು. ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯೇ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಭಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ, ಭಯ ಆತಂಕಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನವೂ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲರೊಡನಿದ್ದೂ ನಾವು ಅಪರಿಚಿತರಂತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂಟಿತನದ ಭಾವನೆಯೇ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಭೀತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವೂ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೇನೆಂಬ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ. ಒಂಟಿತನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾವವನ್ನು ಯಾವ ಆರಕ್ಷಕ ದಳದಿಂದಲೂ ನಿವಾರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾವವೇ (Feeling of insecurity) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭಯಪಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಭಯವೇ, ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ – ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದು ಸಾಮೂಹಿಕವಾದಾಗ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಭೀತಿಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು. ಬೆಂಕಿ, ಹಿಂಸ್ರ ಪಶುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು ಮತ್ತು ಆವಶ್ಯಕವೂ ಕೂಡ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

ನಾವು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಆಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆದರ್ಶದಿಂದ ನಾವು ದೂರವಾದಾಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದಲೂ ದೂರವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮಗು ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ದೂರವಾದಾಗ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನೆರೆಹಿನಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿ, ಇತರರೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಭಯವೇ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

"ನಾವು ಭಯ ಪಡಬೇಕಾದ ಏಕೈಕ ವಿಷಯವೇ ಭಯ."

ಬರಹ: ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನಂದ